

poročila celo trdijo, da nameravajo Rusi razdijati njihovo lastno mesto Daljni, katero so še le v zadnjih letih z ogromnimi stroški zgradili.

Na suhem se Japonci bližajo sicer počasi toda jako oprezno (previdno) glavni ruski armadi, ki stoji pod poveljstvom verhovnega ruskega poveljnika generala Kuropatkin-a pri Liaujangu ter šteje okoli 70 tisoč mož. Japonska vojna sila je razdeljena na 3 armade, kojih poveljniki so zmagoslavni general Kuroki, potem generala Oku in Nadzu. Tretja armada sama baje šteje 80 tisoč mož in skupno število japonskega vojaštva je dvakrat toliko, kakor Rusov. Tako poročajo razni listi.

Razun bitke pri Kiulienčengu, o kateri smo zadnjič poročali, doslej na suhem ni bilo večjih spopadov sprednje sovražne straže in patrulje pa so vedni dotiki ter se medsebojno v enomer nadlegujejo, kar pa ni važnega pomena.

Pred kratkim so ruski Kozaki, ki so bili ravno na neki patrulji, ujeli dva častnika japonskega generalnega štaba. Bila sta oblečena kot mongolska menihi, toda Rusi so ju vendar spoznali, ter ju bodejo ustrelili, ker sta bila vohuna in sta nameravala ruski železnični most črez reko No-Ni v zrak spustiti. Eden teh vohunov je bil major, drugi pa stotnik.

Pred Port-Arturjem sta se te dni potopili japonski bojni ladji „Hatsure“ in „Jošino“. Perva je padla na podmorsko mino, poslednja pa je trčila ob neko drugo ladjo. Možstvo obeh ladij je večinoma umrlo.

Spodnje-štajerske novice.

Iz Žiž se nam piše: „Križev teden (dne 9. maja) sem šel s procesijo iz Žiž v Loče, kamor je došla tudi procesija od sv. Jerneja. Zbrali smo se tako v neki cerkvi verniki iz treh far. Ravno to priložnost za ločki gospod župnik porabili, da so med šmarnice, kakor že večkrat tudi tokrat politiko vpletli ter črez svoje politične nasprotnike zabavljali, katere so imeli krivoverce. In agitacija mora biti povsod — tako so tudi tukaj na glas povedali, da ne smemo imeti takih županov, ki bi bili Nemcem prijazni.“ I. t. d., i. t. d. Žičan“ — Pripomba nepopolna.

Otrok utonil. Dne 8. t. m. se je peljala vdova železniškega strojevodje Michalek s svojo 6 letno hčerko Frido Michalek črez brod med Potokom in Meljem pri Mariboru. Deklica je hotela suho skočiti malo poprej, predno je ladja do dolge pristavila, a skok se ji je spodnesel, padla je v vodo in utonila. Dne 11. maja so našli mrtvo truplo tega dekleta pri sv. Janžu na dravskem polju plavljeno.

Uhoj. Dne 9. t. m. našli so v potoku Nepot Gabrij mrtvo truplo Jožefa Kimpolšek-a, ki je iz Sel pri Brežcah. Pil je pred to noč v kramlji v Dobovi, kjer se je sporekel s čevljarjem Antonom Horvatič in trgovskim pomočnikom

Francetom Cančar-jem. Krčmar Jakob Suša je zadnja dva iz hiše odpravil in vrata zaklenil. Ob dveh po polunoči je tudi Kimpolšek v družbi nočnega čuvaja krčmo zapustil ter se podal proti domu, a na poti je našel smrt. Uhoja sumljiva Horvatič in Cančar sedita sedaj že pod ključem. 47 letni Kimpolšek je zapustil vdovo in štiri otroke.

Stekel pes ugriznil je v Leitersbergu pri Mariboru neko offerco (nastanovnico) in njenega 5 letnega otroka. Ugrizeno mater in otroka so prepekljali v Pasteur-jev zavod na Dunaj. Za občine Leitersberg in Počgau se je zapovedala pasja kontumacija.

Iz Brežic se poroča, da se je tamkaj nedavno osnovalo in ustanovilo veteransko društvo (društvo dosluženih vojakov), katero prav vrlo napreduje. V nedeljo dne 15. t. m. predstavili so se veterani brežkim veljakom. Na dan sv. Rešnjega Telesa se bode društvo prvokrat udeležilo slovesne procesije v spremstvu Kapelske godbe. Čast bodi ustanoviteljem in vsem udom novega društva! Živeli!

Proglazenje mrtvim. Leta 1872. je zapustila slaboumna kočarska hči Marija Oprošec hišo svojih starišev v Lancovesi v župnji sv. Vida pri Ptuj ter od tistihmal ni bilo o njej nobenega sledu več. Ako kdo za bivališče imenovane osebe ve ali sploh o njej kaj važnega izjaviti zamore, naj to naznani občinskemu predstojniku v Lancovesi, gospodu N. Verhovšek-u ali pa ces. kr. okrožni sodnji v Mariboru najpozneje do 15. julija 1905, sicer se bode Marija Oprošec po tem obroku za mrtvo proglasila.

Otrok vsled opeklin umrlo. Dne 14. maja se je igrala 4 letna hčerka železniškega prevoznika Križanč-a v Mariboru s škatljico žvepljenk. Te so se vnele ter užgale dekletovo oblačilce. Otrok je vsled hudih opeklin družega dne v mariborški bolnišnici umrlo. Stariši, pazite na otroke!

Ptujska „copernca“ Marija Kovačič, o kateri smo že lani nekatere zanimivosti poročali, bila je 17. maja t. l. od okrožnega sodišča v Mariboru na petnajst mesecev težke ječe obsojena. Dolga leta je ta babura sleparila kmečko ljudstvo, „zdravila“ ljudi in živino za drag denar s svojimi „čudodelnimi“ mažami in drugimi sredstvi na jako predrzen način. Zнала je tudi „lozati“ ali „karte slagati“ in je s to sleparijo lahkoverne ljudi za lep denar ogoljufala. Žalostno je, da je ljudstvo še tako zaslepljeno, da se obrača v času bolezni (bodisi pri ljudeh ali pri živini) do takih babur, ki ničesar ne umejo ter dostikrat bolnika še bolj pokvarijo, kakor bi sicer bil brez njihovih nasvetov in maž. Ako je še kdo, ki je po tej ženski oškodovan, naj se zglesi ustmeno ali pismeno pri okrožnem sodišču v Mariboru, ali pa pri okrajnem sodišču v Ptuj, ali pa tudi v upravnistvu Štajerca. Takim copernicam se mora odločno pokazati, da se njihov posel ne priklada današnjemu času in da je goljufija kazniva.

Umrli je čast. gospod Jožef Sorglechner župnik na Hajdinju pri Ptuj. Bolehavi starček šel si je iskat zdravja v Doberno, a tam ga je dohitela smrt dne 23. t. m. Dne 25. maja so zemeljske ostanke prepeljali na Hajdin ter jih ondi v slovesnem sprevodu izročili materi zemlji. Rajni Sorglechner je bil blagi mož, vobče priljubljeni dušni pastir, ki se je strogo ravnal po svojih stanovskih dolžnostih. Ljubili so ga vsi, ki so ga poznali, Slovenci kakor Nemci, posebno pa njegovi mu iz srca udani farani, ki so v znak svoje žalosti to svojo ljubezen tudi pri pogrebu dejansko pokazali. Bodi mu zemljica lahka!

Oznanilo. Naznanja se, da se letos žvepljena moka, ki je najboljši in najgotovejši pripomoček zoper grozdno plesnobo (Traubenschimmel, Oidium Tuckeri) ne dobiva več od deželnega odbora, temuč od zveze kmetijskih zadrug na Štajerskem, in sicer v Gradcu, Mehlplatz Nr. 1, kamor se naj vsakdo obrne, ki želi take moke. (Verband der landwirtschaftlichen Genossenschaften in Graz, Mehlplatz Nr. 1).

Poučni tečaj za drenažo. Od dne 6. do 11. junija t. l. vršil se boue v Vuhredu vsled odredbe štajerskega deželnega odbora poučni tečaj za take kmete in kmečke delavce, ki se želijo o vzboljšanju zemljišč praktično izvežbati.

V svrhu spodbude k obiskovanju tega tečaja ustanovil je štajerski deželni odbor za obiskovalce (udeležence) 12 štipendij po 20 kron, kateri se bodo ubožnim kmečkim delavcem podelili ter jim tako udeležbo omogočili.

V Savo skočila in utonila je dne 14. maja pri brodu blizu Rajhenburga 40 letna, slaboumna kmečka hči Marija Jug iz Armeškega.

Požar po otrocih. Dne 13. t. m. so se igrali s žvepljenkami otroci Andreja Požara, posestnika v Slogonskem, občina Kapela pri Brežicah. Zatosili so ogenj v gospodarskem poslopju, katero je s krmo in gospodarskim orodjem vred do cela pogorelo. Dohiteli delavci so zabranili, da se ogenj ni dalje razširil. Škoda se ceni na 16 sto kron. — Zopet in zopet stariše svarimo: Pazite na otroke ter skrivajte pred njimi nevarne stvari!

Nesramno počenjanje. Neki nesramni dopisun ki je nam prav dobro znan, blati v „Domovini“ g. Žumer-ja iz Drgonje vasi na tak način, da se mora vsak pošten človek zgražati nad takim početjem. Ni mu dovolj, da se zaletava s svojim strupenim gobcem v moža-poštenjaka, temuč renči tudi v njegovo spoštovano družino. — Dopisun, znano nam je, da se te celo mil. g. knezoškof izogibljuje! Govoriti bomo ob priliki pustili neko žensko, ki je letošnjo zimo tebi pomeranče prodajala. Marsikaj zanimivega zna tista povedati o tebi in o neki Neži — — —!

Dopisi.

Iz Hajdinja pri Ptuj. Zaradi naših dopisov iz Hajdinja pri Ptuj sta se mariborška farška lističa „Slovenski Gospodar“ in „Naš Dom“ ali „Fihpos“

jako razburila ter se razrepenčila kakor puran, kar remu pokažeš rudečo ruto. Ako mački na rep stop se zadere in tako je bilo tudi v tem slučaju. Ko hajdinskega g. kaplana malo opozorili na njegovo prikladno obnašanje v cerkvi med službo božjo, hitro sta se oglasila zgoraj imenovana slaboglasna zagovornika klerikalnih nemirnežev ter ga vzela v svoje varstvo. Ker so nam znani očetje dotičnih listov, tudi kaj lahko umemo njihovo ravnanje, ki je glasno s pregovorom: „Vrana vrani ne ikljuje očesa, kar mačka rodi vse miši lovi. — V naših dopisih nismo po krivem dolžili gospoda kaplana neprimerne djanja, ampak smo mu njegovo nedostojno postopanje opravičeno očitale, ter ga opominjali, naj se v prihodnje varuje tak nastopanja, ki se nikjer ne spodobi olikanemu veku, najmanje pa katoliškemu duhovniku v hiši božji. Trdili pa tudi nismo, da je bil omenjeni čin dotičnega šolarja neposredna posledica planovega obnašanja, temuč rekli smo, da s tega vzgledi pokvarijo dobra nagnenja ali dobre šege resnici tega pregovora pač nikdo ne more ugovarjati, ako ima le količkaj zdrave pameti in skušnje. „Podarjevim“ in „Fihposovim“ modrijanom še celo ni po volji, da smo stariše svarili ali vzgojitelje podbujali naj iste podučijo, da nikakor ni umestno, ako jemljejo otroke seboj v oštarije in šnopsarije, da jih naj ne pripuščajo h klanju domačih bodisi kot pomagače, bodisi kot gledalce. No, omenjeni modrijani grajajo te naše nasvete oziroma opozore, pač jasno priča, da niti pičice nimajo o temeljnih pravilih vzgojeslovja ali otroške izreke, saj tudi ni čuda, saj ti gospodje in njihovi sovražniki ne gledajo toliko na to, ali je kmečko ljudstvo potrebno in prav krščansko ali ne, temuč oni sklene za to, da ljudstvo ostane ljudstvo, nevedno, to se pravi: njihovemu nasilstvu bodi gojno udano ter da jim pridno nosi svoje prislužene groše zdaj za to, drugokrat za uno potemkrat pod tem, drugič spet pod drugim imenom svojih kovačnicah si neprestano kujejo denar, ne da bi pa le prav malo pride v nežegnane roke, dospe kak obrtnik do povoljnega gmotnega hitro mu ti nenasitljivi grabeži očitajo, da ima kovačnico za kovanje denarja. Pa obrtniki niso velikih in malih zvonov, bodisi v stolpu ali pod njico (klingenpajtel), da bi vabili ljudi k izpraznjenju svojih mošenj, temuč dati morajo za vsak blaga tistemu, ki jim denar prinese, pogostoma da jo blago tudi brez da bi zanj denarja prejeli. le lepo tiho „ljubi prijatelji v Gospodu“, da bomo demo zagazili nekam, odkoder se bi prav težko na gladko pot skobacali. — Da o učitelstvu v dopisih nismo spregovorili niti ene žaljive besede, vsakemu naših cenjenih čitateljev dobro znano, se pa tiče naše notice gledé g. nadučitelja nika, Vam obljubimo, da bomo dosledno v prihodnje obsojali in očitno grajali, ako se bo od države ali dežele plačan človek, bodisi „starček“ bodisi „cvetoči mladenič“, vtikal